

184

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 6 kwietnia 1993 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania żołnierzom nie pełniącym czynnej służby wojskowej zezwolenia na noszenie umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych.

Na podstawie art. 67 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254) oraz art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się żołnierzom zwolnionym z zawodowej służby wojskowej przeniesionym do rezerwy lub w stan spoczynku oraz żołnierzom służby stałej i kontraktowej w Wojsku Polskim Rzeczypospolitej Polskiej, a także żołnierzom będącym kombatantami określonymi w art. 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. Nr 17, poz. 75 i Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i z 1993 r. Nr 29, poz. 133), na noszenie umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych:

- 1) w dniach świąt państwowych i wojskowych oraz gdy uczestniczą w uroczystościach organizowanych przez organy lub jednostki (instytucje) wojskowe;
- 2) gdy uczestniczą w uroczystościach organizowanych przez organy państwowe, organizacje kombatanckie lub stowarzyszenia dla uczczenia rocznic związanych z walką o suwerenność i niepodległość Ojczyzny;
- 3) w czasie wygłaszania prelekcji dotyczących historii lub obronności państwa w jednostkach wojskowych, szkołach, zakładach pracy lub organizacjach społecznych;
- 4) w czasie spotkań autorskich związanych z własną twórczością nawiązującą do historii lub obronności państwa;
- 5) w czasie uroczystości rodzinnych.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, upoważnia do noszenia umundurowania wyjściowego i galowego oraz odznak i oznak wojskowych we wzorach i kolorach aktualnie obowiązujących w myśl przepisów wydanych na podstawie art. 67 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254), zwanej dalej „ustawą”, w stopniu wojskowym posiadanym przez żołnierza, z tym że osoby, którym stopień wojskowy nadały władze Rzeczypospolitej Polskiej w okresie do dnia 22 grudnia 1990 r., mogą nosić umundurowanie oraz odznaki i oznaki wojskowe w stopniu wojskowym uznanym przez właściwy organ w trybie odrębnych przepisów.

§ 2. O udzielenie zezwolenia na noszenie umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych, zwanego dalej „zezwoleniem”, mogą ubiegać się żołnierze:

- 1) którzy nie pełnią czynnej służby wojskowej, jeżeli jest to uzasadnione czynnościami wykonywanymi przez nich z tytułu zatrudnienia lub innych prac zarobkowych albo przynależności do stowarzyszeń lub innych organizacji społecznych, o ile czynności te dotyczą obronności państwa;
- 2) inni niż wymienieni w § 1 ust. 1, którzy nie pełnią czynnej służby wojskowej, jeżeli jest to uzasadnione przyczynami określonymi w § 1 ust. 1.

§ 3. 1. Zezwolenia udziela się na pisemny wniosek zainteresowanego żołnierza.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia składa się za pośrednictwem wojskowego komendanta uzupełnień, właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) żołnierza.

3. W przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 1, właściwy organ wojskowy może uzależnić udzielenie zezwolenia od stanowiska zajętego przez podmiot zatrudniający żołnierza lub stowarzyszenie (organizację społeczną), którego członkiem jest żołnierz.

§ 4. 1. Zezwolenia udziela się w formie decyzji administracyjnej, która oprócz składników określonych w art. 107 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego powinna zawierać również wskazanie czasu, na jaki udziela się zezwolenia, oraz wyszczególnienie przypadków, w których żołnierz może nosić umundurowanie oraz odznaki i oznaki wojskowe.

2. Zezwolenia udziela się jednorazowo lub na czas określony, nie dłuższy niż rok, a jeżeli dotyczy przypadków wymienionych w § 1 ust 1 pkt 1, 2 i 5 — nie dłuższy niż pięć lat.

§ 5. Właściwy organ wojskowy może odmówić udzielenia zezwolenia, jeżeli jego udzielenie naruszałoby szczególną ochronę munduru wojskowego, przyznaną w art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130).

§ 6. 1. Decyzje o udzieleniu zezwolenia oraz o odmowie udzielenia zezwolenia wydają:

- 1) szef wojewódzkiego sztabu wojskowego właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) żołnierza — oficerowi do stopnia pułkownika (komandora) włącznie oraz chorążemu, podoficerowi i szeregowemu;
- 2) Szef Departamentu Kadr Ministerstwa Obrony Narodowej — oficerowi w stopniu generała (admirala).

2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1, żołnierzowi przysługuje odwołanie odpowiednio do:

- 1) Szefa Departamentu Kadr Ministerstwa Obrony Narodowej, jeżeli decyzję w pierwszej instancji wydał organ wojskowy określony w ust. 1 pkt 1;
- 2) Ministra Obrony Narodowej, jeżeli decyzję w pierwszej instancji wydał organ wojskowy określony w ust. 1 pkt 2.

§ 7. Decyzję o udzieleniu zezwolenia oraz o odmowie udzielenia zezwolenia doręcza się również wojskowemu komendantowi uzupełnień, o którym mowa w § 3 ust. 2.

§ 8. Załatwianie spraw dotyczących zezwoleń następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 9. 1. Żołnierzowi, który uzyskał ostateczną decyzję o udzieleniu zezwolenia, organ wojskowy, który wydał decyzję w pierwszej instancji, wydaje zezwolenie według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Właściwy organ wojskowy prowadzi ewidencję wydanych zezwoleń według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

3. Żołnierz, który utracił wydane mu zezwolenie, może zwrócić się do organu wojskowego, który wydał utracone zezwolenie, z wnioskiem o ponowne wydanie takiego dokumentu.

4. Przepis § 1 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 10. Koszty związane z zakupem (szyciem) umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych ponosi żołnierz.

§ 11. 1. Zezwolenia na noszenie umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują ważność do dnia 31 grudnia 1995 r. i nie podlegają wymianie ani przedłużeniu ważności.

2. Zezwolenia na noszenie umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych mogą być wydawane według dotychczasowego wzoru nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 1995 r., z tym że nie wypełnia się w nich rubryki o przedłużeniu ważności.

§ 12. 1. Przepisy zarządzenia stosuje się również do spraw o udzielenie zezwolenia na noszenie umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych, wszczętych i nie zakończonych do dnia wejścia w życie zarządzenia.

2. Organy wojskowe właściwe na podstawie dotychczasowych przepisów do udzielania zezwoleń na noszenie umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych oraz do pozbawiania prawa do noszenia umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych przekazują sprawy nie zakończone organom określonym w § 6 ust. 1 w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie zarządzenia.

3. Organy wojskowe, o których mowa w ust. 2, wydają decyzje o umorzeniu postępowania w przekazanych im sprawach o pozbawienie prawa do noszenia umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych.

§ 13. W zarządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 marca 1979 r. w sprawie używania munduru wojskowego (Monitor Polski Nr 9, poz. 59) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w zarządzeniu w odpowiednich przypadkach wyrazy „Polska Rzeczpospolita Ludowa”, „Wojskowa Służba Wewnętrzna” i „Milicja Obywatelska” zastępuje się odpowiednio użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „Rzeczpospolita Polska”, „Żandarmeria Wojskowa” i „Policja”;

2) w § 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) małoletni przyjęci na naukę do szkół wojskowych kształcących kandydatów na żołnierzy zawodowych oraz do orkiestr wojskowych,”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) żołnierze nie pełniący czynnej służby wojskowej na podstawie zezwoleń określonych w odrębnych przepisach.”

3) w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadza się zakaz używania niektórych mundurów wojskowych lub ich części we wzorach i kolorach aktualnie obowiązujących w myśl przepisów wydanych na podstawie art. 67 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254), wbrew ich przeznaczeniu, nawet po pozbawieniu oznak wojskowych.”

4) w § 4 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania przez Żandarmerię Wojskową kontroli uprawnień do używania mundurów wojskowych lub ich części określają odrębne przepisy.”

5) skreśla się § 5.

§ 14. Przepisy zarządzenia nie naruszają odrębnych przepisów dotyczących mundurów wojskowych innych niż określone w § 1 ust. 2 i § 9 ust. 4, w tym mundurów polskich formacji i organizacji wojskowych używanych przez członków stowarzyszeń właściwych dla określonego rodzaju działalności kombatanckiej.

§ 15. Traci moc zarządzenie nr 60/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 lipca 1973 r. w sprawie udzielania żołnierzom nie będącym w czynnej służbie wojskowej zezwolenia na noszenie umundurowania i oznak wojskowych (Dziennik Rozkazów Ministerstwa Obrony Narodowej z 1976 r. Nr 18, poz. 110 i z 1977 r. Nr 13, poz. 74).

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*

Załączniki do zarządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 6 kwietnia 1992 r. (poz. 184)

Załącznik nr 1

strona pierwsza

WZÓR

strona druga

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

ZEZWOLENIE

na noszenie umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych

.....
(ważne z wojskowym dokumentem osobistym)

.....
(nazwa organu wydającego zezwolenie)

ZEZWOLENIE Nr _____

Pan (Pani)
(imię, imiona)

.....
(nazwisko) (stopień wojskowy)

.....
(nazwisko i imię ojca)

strona trzecia

Uprawniony(a) jest do noszenia umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych na zasadach określonych w zarządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 6 kwietnia 1993 r. w sprawie zasad i trybu udzielania żołnierzom nie będącym w czynnej służbie wojskowej zezwolenia na noszenie umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych (Monitor Polski Nr 19, poz. 184).

Wydano dnia ... 19..... r.

m.p.

.....
(podpis wystawiającego)

Ważne do

strona czwarta

Uprawniony(a) do noszenia umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych obowiązany(a) jest:

- nosić je zgodnie z przepisami ubiorczymi żołnierzy,
- przestrzegać zasad żołnierskiego zachowania obowiązujących w Siłach Zbrojnych RP.

WZÓR

Załącznik nr 2

.....
(nazwa organu wydającego zezwolenie)

**KSIĘGA EWIDENCJI WYDANYCH ZEZWOLEŃ NA NOSZENIE UMUNDUROWANIA ORAZ ODZNAK I OZNAK
WOJSKOWYCH**

Lp.	Numer zezwolenia, data wydania	Stopień wojskowy	Nazwisko, imię i imię ojca	Rocznik	Uwagi
1	2	3	4	5	6

Pouczenie: W rubryce 6 „Uwagi” dokonuje się adnotacji o terminie ważności zezwolenia

185

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 23 marca 1993 r.

**zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia granic portów morskich od strony lądu w Szczecinie,
Świnoujściu i Policach.**

Na podstawie art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. Nr 32, poz. 131) zarządza się, co następuje: